

РЕШЕНИЕ

№ 2225

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1254** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 28.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 9623/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 9-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № С-14- 3065/19.05.2021 г. издадено от Директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ)-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 239.48 лева /хиляда двеста тридесет и девет лева и четиридесет и осем стотинки/ лева, на основание чл.69, ал.1 от Закон за опазване на околната среда, чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения и във връзка със заповед № РД-734/06.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите, за нарушение съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии от серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (ДВ, бр.2/2013 г., доп.).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от [фирма], с искане да бъде отменено заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на нарушения на закона и допуснати съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че е налице съществено противоречие между установените обстоятелства и реалната фактическа обстановка, описана в НП. Липсвало пълно и точно описание на извършеното нарушение, както и на доказателствата, които го потвърждават, в нарушение на чл. 57, ал. 1 т. 5 и съответно чл. 42, ал. 1, т.3, т. 4 от ЗАНН. В НП не се съдържа и цифровото отражение на приложимата разпоредба от Наредбата, в която е разписан начина, по който се определя размерът на санкцията, както и описание на начина на изчисление на санкцията, съгласно формулата от т. 2 на Приложение № 2 към същата наредба, което лишава [фирма] от възможността да разбере повдигнатото му обвинение, а също и водят до ограничаване правото на защита на дружеството. Не е взето предвид и че в Таблица 9.2.1.1- продължение от Комплексно разрешително за Оператор [фирма], обект ОЦ „3.“ за експлоатация на инсталациите, посочени в НП, е отбелязано, че емисионната норма за NOx (азотен оксид) е в размер на 200 mg/N.. Актуализираното разрешително е било в сила в процесния период и продължава действието си и към днешна дата. Твърди още, че за процесния котел има изградена система за непрекъснат мониторинг на димните газове, а резултатите се докладват ежемесечно в РИОСВ - С.. От последните било видно, че осреднената годишна концентрация на азотни оксиди при нормална експлоатация е далеч по-ниска от измерената при натоварване над 70 %., поради което в случая е налице изключението по чл. 19, ал. 3 от Наредбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от юр.Д., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение

Ответникът Директора на РИОСВ-С., чрез процесуалния си представител-юриск. Бозов оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че [фирма] стопанисва изпускателно устройство на Отоплителна централа „3.“. На 16.02.2021 г. от служители на РИОСВ е извършено контролно замерване, съгласно протокол № 282/16.02.2021 г. и протокол за проверка № 18/16.02.2021 г. на атмосферния въздух на Отоплителната централа и е установено, че концентрацията на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от дейността на ВК № 2 на устройство на Отоплителна централа „3.“ към [фирма], като оператор на Комплексно

разрешително № 30/2005 г. от 30.03.2005 г., (актуализирано с решение № 30 НОИОА1/2013 г. на изп. директор на ИА по околна среда), превишава нормата за допустима емисия, определена в Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии от серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации по показател азотни оксиди (NOx) с измерена стойност 133+-5.02 mg/N. при норма на допустима емисия от 100 mg/N. и дебит на газа 121 161 N./h.

В рамките на проверката бил съставен КП № 12/30.03.2021 г. на РИОСВ и писмено предложение по чл.69а, ал.1, т.4 от ЗООС за налагане на [фирма] текуща месечна санкция в размер на 1 239.48 лева за наднормено съдържание на азотни оксиди NOx емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от Водогреен котел № 2, към устройство на Отоплителна централа „3.“ към [фирма], като оператор на Комплексно разрешително № 30/2005 г. от 30.03.2005 г., (актуализирано с решение № 30 НОИОА1/2013 г. на изп. директор на ИА).

На 19.05.2021 г. е издадено НП № С-14-3065/19.05.2021 г. от директора на РИОСВ-С., с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 239.48 лева на дружеството [фирма], ЕИК:[ЕИК] за нарушение съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии от серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации вр. чл.69, ал.1 от Закон за опазване на околната среда, чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения и във връзка със заповед № РД-734/06.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Решението е постановено в нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, по следните съображения:.

В административнонаказателното производство по издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на твърдения нарушител.

Предпоставка за издаването на НП е предложението по чл. 69а ЗООС, като в конкретния случай и при условията на специалния закон не се съставя акт за установяване на административно нарушение със съдържанието по чл. 42 ЗАНН. Предложението по чл. 69а ЗООС, приложено по делото, съдържа данни за вида и продължителността замърсяването или увреждането на околната среда, които по смисъла на чл. 69а, ал. 1, т. 4 и чл. 12, ал. 5 от Наредбата са задължителни негови реквизити. Към предложението за налагане на санкция е приложена справка-изчисления за определяне на размера на санкцията, направени по реда на глава четвърта, раздел II „Санкции при замърсяване на атмосферния въздух“ от Наредбата, от която се извежда приложимата за определяне размера на санкцията формула.

В НП обаче са посочени единствено видът и размерът на наложената санкция, но не и начинът, по който е изчислена последната. По смисъла на чл. 69, ал. 1 ЗООС „при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на едноличните

търговци и на юридическите лица се налагат санкции“. Видът, размерът и редът за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения се уреждат с наредба на Министерския съвет, цитирана по-горе /Наредбата/. Съгласно чл. 20, ал. 1 от Наредбата „на лицата по чл. 1, ал. 1, които при осъществяване на своята дейност изпускат в атмосферния въздух отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или над определените емисионни норми и ограничения, се налагат санкции“. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, санкцията се изчислява по реда на ал. 1 - 4. /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/. В конкретния случай не е ясно за наказаното лице в какво се изразява извършеното нарушение – констатирано превишение на нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или неспазване на ограничения по данни от измервания. Не е направено и разграничението по смисъла на чл. 20, ал. 1 от Наредбата, доколкото от описанието на нарушението в НП не се установява дали наложеното наказание е в резултат на конкретно извършено нарушение: изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване.

Съгласно цитирания чл. 20, ал. 2 от Наредбата санкциите за замърсяване на атмосферния въздух се изчисляват на основата на установения единичен размер на санкцията за вредното вещество /замърсител/ и масовия поток на емисиите за един час. В справката-изчисление е посочен единичният размер на санкцията за замърсяващото вещество /замърсител/ - т. 1 от таблицата на приложение № 2 /чл. 20, ал. 3 от Наредбата, а в НП е посочен дебитът на газ за час. Въпреки това в НП не се установяват други показатели, въз основа на които при съответните математически изчисления да се определи и санкцията. Наказващият орган не е посочил коя от формулите по т. 2 от Приложение № 2 към чл. 20, ал. 4 от Наредбата е приложима в случая - когато нормата за допустими емисии /Н./ е определена като стойност за концентрация на вредното вещество; когато нормата за допустими емисии е определена като стойност за масов поток на вредното вещество /замърсител/ в отпадъчните газове; когато санкцията се налага по данни от извършени собствени непрекъснати измервания /СНИ/. По този начин се препятства и преценката на съда да установи правилно ли е и въз основа на кои действително установени стойности се налага санкцията в размер на 1239,48 лева.

Неясно остава и защо е наложена текуща месечна санкция, считано от датата на извършване на нарушението. Един от показателите, използвани в справката-изчисление е времето, през което се изпускат отпадъчни газове ч/мес. – 310, без да е конкретизиран начинът, по който това е изчислено, освен изписването на конкретно отработени часове за съответните месеци от февруари 2020 г. до януари 2021 г. Отделно от това, само във формулите по т. 2.1 и т. 2.2 от цитираното приложение е въведен показател Т - времето, през което са изпускани отпадъчни газове в атмосферния въздух (в h), като в конкретния случай не е посочен броят часове за деня, в който е извършено процесното деяние. Напротив, използван е

времеви показател ч/мес, без да е съобразено, че се касае за един-единствен ден, като не е отчетено и обстоятелството, че с формулите по т. 2.1 и т. 2.2 от приложението се определя санкция за месец, еднократно или за период от време. Неясно е и защо наказващият орган определя месечна санкция, при положение че се касае за нарушение, извършено на конкретна дата. Липсват данни и доказателства по какъв начин е определен размерът на наложената с оспореното НП санкция, а това не може да се изведе за първи път в хода на съдебното производство, вкл. от свидетелските показания на лицето, което е изготвило предложението по чл. 69а ЗООС или от заключение на съдебно-техническа експертиза, тъй като би представлявало недопустимо изменение на обвинението чрез прибавянето на нови факти, очертаващи съставомерни признаци.

В допълнение, съгласно чл. 3 от Наредбата санкциите са еднократни и текущи. Текущите санкции могат да бъдат с фиксиран размер или нарастващи. Еднократна санкция се налага: при допуснато аварийно замърсяване; при замърсяване на околната среда за определен период от време в работни часове; по данни от извършени собствени непрекъснати измервания - при изпускане в атмосферния въздух на отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии или емисионните норми, определени в комплексните разрешителни. Текуща санкция се налага във всички останали случаи извън посочените за налагане на еднократна санкция. Неяснотата в отправеното обвинение, конкретно в какво се изразява извършеното нарушение, предпоставя изначално невъзможността да се определи и какъв следва да е видът на наложената санкция – текуща или еднократна. Приемайки, че еднократната санкция се налага при определени случаи, без данни по делото за осъществяването на някой от тях, то означава, че следва да бъдат формирани достатъчно убедителни изводи за определяне на текуща санкция и в кой от нейните видове – фиксиран размер или нарастващ. В случая наказващият орган определя фиксиран размер, но и посочва дата, от която той се дължи, поради което за наказаното лице остава неизяснен въпросът за дължимостта ѝ, при положение че не се касае за нарушение, извършено за конкретен продължителен период, а за такова, осъществено на конкретна дата.

Като вместо да констатира гореизложените съществени процесуални пороци, е потвърдил НП, СРС е постановил неправилно решение-в нарушение на закона /чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН/, което се отменя, заедно с НП.

С оглед изхода от спора, в полза на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 9623/2021 г. по описа на Софийския районен съд, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление С-14-3065/19.05.2020 г., издадено от Директора на РИОСВ – С..

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.